

UZASADNIENIE

W pozwie z 13 lipca 2018 r. powódka A. K. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. D. o ustalenie istnienia stosunku prawnego polegającego na stwierdzeniu, że powódka A. K. jest właścicielem pojazdu mechanicznego marki A. (...) nr VIN (...), rok produkcji 2012, o nr rej. (...) koloru białego. Powódka wniosła także o zwrot kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że zawarła umowę sprzedaży ww. pojazdu z pozwanym za cenę 159 900 zł. Pozwany dokonał fikcyjnego przelewu umówionej ceny na rachunek bankowy powódki. Pozwany wygenerował fałszywy dokument potwierdzający przelew ceny. Powódka zatem wydała pojazd pozwanemu a ten przerejestrował pojazd na swoją rzecz. W wyniku złożonego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa na szkodę powódki Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, VI Wydział Karny wyrokiem z 26 kwietnia 2018r., w sprawie sygn. akt VI K 3/18 uznał pozwanego winnego tego, że w dniu 28 września 2018r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. K. w kwocie 159.900 zł w ten sposób, że posłużył się, jako autentycznym podrobionym wcześniej potwierdzeniem wykonania przelewu z konta Banku (...) podczas zakupu samochodu osobowego marki A. (...) nr rej. (...), czym wprowadził pokrzywdzoną w błąd, co do wykonania przelewu, czym wyczerpał dyspozycję art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k.(...). Pojazd jest obecnie w posiadaniu powódki, lecz nie może ona dokonać jego faktycznej rejestracji.

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd I instancji wyrokiem zaocznym z dnia 11 stycznia 2019r. oddalił powództwo.

Powyższe rozstrzygnięcie oparte zostało na następujących ustaleniach stanu faktycznego:

Powódka zawarła 28 września 2017r. w Ł. z pozwanym M. D. umowę sprzedaży pojazdu A. (...) nr VIN (...), rok produkcji 2012, o nr rej. (...) koloru białego za cenę 159 900 zł. Pozwany dokonał fikcyjnego przelewu umówionej ceny na rachunek bankowy powódki. Pozwany wygenerował fałszywy dokument potwierdzający przelew ceny, zatem powódka wydała pojazd pozwanemu a ten przerejestrował pojazd na swoją rzecz. W wyniku złożonego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa na szkodę powódki Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, VI Wydział Karny wyrokiem z 26 kwietnia 2018r., w sprawie sygn. akt VI K 3/18 uznał pozwanego winnego tego, że w dniu 28 września 2018r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. K. w kwocie 159.900 zł w ten sposób, że posłużył się, jako autentycznym podrobionym wcześniej potwierdzeniem wykonania przelewu z konta Banku (...) podczas zakupu samochodu osobowego marki A. (...) nr rej. (...), czym wprowadził pokrzywdzoną w błąd, co do wykonania przelewu, czym wyczerpał dyspozycję art.

286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k.(...). Pojazd jest obecnie w posiadaniu powódki, lecz nie może ona dokonać jego faktycznej rejestracji.

Przy takich ustaleniach stanu faktycznego Sąd I instancji wywiódł, że powództwo jest bezzasadne, nie zostały spełnione przesłanki z art. 189 k.p.c., gdyż brak jest podstaw do twierdzenia, że umowa sprzedaży jest nieważna.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wniosła powódka.

Skarżąca zarzuciła rozstrzygnięciu:

1.naruszenie przepisów postępowania mający istotny wpływ na wynik toczącego się postępowania, tj. art. 328 § 2 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie, a w konsekwencji porządzenie lapidarnego uzasadnienia, które ogranicza się do przywołania normy prawnej warunkującej możliwość wydania wyroku zaocznego oraz art. 11 k.p.c. bez wskazania argumentacji prawnej uzasadniającej oddalenie powództwa;

2.naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 189 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i uznanie, że powódce nie przysługuje interes prawny w wytoczeniu powództwa o ustalenie prawa własności przedmiotowego pojazdu, gdy z całokształtu materiału dowodowego wynika, że jest to rozwiązanie prawne gwarantujące usunięcie stanu niepewności oraz ochronę praw powódki.

W konkluzji skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń stanu faktycznego, znajdujących oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym i trafnie określił konsekwencje prawne z nich wynikające.

Zarówno ustalenia stanu faktycznego jak i rozważania poczynione przez Sąd I instancji, Sąd Okręgowy uznaje za własne bez konieczności ponownego ich przytaczania.

W szczególności, nie znajduje żadnego uzasadnienia zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c.

Wbrew stanowisku zaprezentowanemu przez skarżącą w apelacji, Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazał zarówno podstawy faktyczne jak i prawne rozstrzygnięcia.

Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wyjaśnił, że sam fakt zaistnienia przesłanek do wydania wyroku zaocznego, nie zwalnia sądu od oceny zasadności powództwa przez pryzmat twierdzeń pozwu.

W świetle zebranego materiału dowodowego zgodzić należy się z Sądem I instancji, że w niniejszej sprawie brak było podstaw do wydania wyroku uwzględniającego powództwo.

Całkowicie chybiony jest także zarzut naruszenia przez Sąd I instancji przepisu art. 189 k.p.c.

Rację ma Sąd I instancji, że powódka nie wykazała zasadności żądania opartego na tej podstawie.

Jest okolicznością bezsporną, że w dniu 28 września 2017r. powódka zawarła z pozwanym umowę sprzedaży samochodu.

Umowa sprzedaży ma charakter konsensualny – stosownie do art. 535 § 1 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić cenę.

W wyniku umowy sprzedaży pozwana przeniosła na pozwanego własność pojazdu, natomiast pozwany zobowiązany był uiścić cenę na rzecz powódki.

Zatem, zdaniem Sądu Okręgowego doszło do zawarcia umowy sprzedaży przedmiotowego pojazdu.

Okoliczność, że pozwany nie zapłacił powódce ceny za przedmiotowy pojazd – co potwierdzone zostało wyrokiem w sprawie VIK 3/18 Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, mogła stanowić podstawę do dochodzenia przez powódkę roszczenia skierowanego przeciwko pozwanemu o zapłatę ceny za przedmiotowy pojazd.

Rozstrzygnięcie sądu w sprawie VI K 3/18 skutkowało także tym, że otwierało przed powódką także możliwość uchylenia się od złożonego pod wpływem błędu oświadczenia o przeniesieniu własności przedmiotowego pojazdu (art. 84 i 86 k.c.). Z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, by powódka złożyła pozwanemu tego rodzaju oświadczenie.

W tym stanie rzeczy brak było podstaw do twierdzenia, że umowa sprzedaży nie wiąże powódki, tym samym brak było podstaw do żądania ustalenia prawa własności powódki do przedmiotowego pojazdu w oparciu o regulację art. 189 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy oddalił apelację, jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c.